

ת"פ 12797/10/21 - מדינת ישראל נגד שמואל טיטלבוים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12797-10-21 מדינת ישראל נ' טיטלבוים

כבוד השופט אמנון כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
שמואל טיטלבוים	הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ספיר מרדכי

הנאשם ובא כוחו עו"ד נח אולשה

גזר דין

הנאשם, כבן 31, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גרם מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק עונשין, ובסעיף 64 לפקודת התעבורה, יחד עם סעיף 40 לפקודה. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב בנתיב רכבת מקומית, לפי סעיף 1(7) + סעיף 4 לתקנות מסילות הברזל.

בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 19.6.17 רכב הנאשם על אופניים חשמליים על מסילת הרכבת הקלה ברחוב יפו בירושלים.

באותה עת, הגיעה ממולו הרכבת הקלה. נהג הרכבת צפר ואותת לנאשם והנאשם הגביר את מהירות נהיגתו וסטה ימינה לעבר המסילה הנגדית. הנאשם לא הבחין במנוח ופגע בו בעוצמה. המנוח פונה לבית החולים והוא נפטר ביום 1.11.17. הנאשם היה בן 89 במותו.

הסדר הטיעון התייחס, באופן חלקי, לעניין העונש. הצדדים הסכימו, כי הנאשם ישלח לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות, בדבר האפשרות שהנאשם יבצע 9 חודשי עבודות שירות.

כמו כן, הוסכם, כי יוטל על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי, פיצוי, כאשר לנושאים אלה טענו הצדדים באופן חופשי.

בעת הטיעונים לעונש, שמעתי את בנו של המנוח, אשר הביע תרעומת קשה על הסדר הטיעון ועל הזילות בחיי אדם. כמו כן, טען, כי ההסדר הינו ברף הנמוך, וכי אמו וכל בני המשפחה נפגעו קשות מאובדן היקר להם מכל.

בדיון היום גם הוגשה הצהרת נפגעת העבירה, אשר הביעה את התנגדותה לעסקת הטיעון. בנוסף, ציינה אשת המנוח, כי מותו של בעלה גרם לפגיעות קשות במצבה הבריאותי.

ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון, וציינה כי המאשימה לקחה בחשבון מספר קשיים, וביניהם הקשר הסיבתי בין האירוע לבין התוצאה, חלוף הזמן מאז האירוע ועד הגשת כתב האישום, ואת היותו של הנאשם צעיר ללא עבר פלילי או תעבורתי.

אכן, לא ברור לי מדוע הוגש כתב האישום למעלה מ-4 שנים מעת ביצוע העבירה.

לגבי תקופת הפסילה, נטען כי במקרים דומים נקבע מתחם הפסילה בין 8 ל-15 שנים. כמו כן, ציינה ב"כ המאשימה כי לנאשם לא היה רישיון נהיגה.

אשר לפיצוי, שני הצדדים הסכימו, כי קשה להעריך את הכאב והאובדן העצום למשפחה שאיבדה את היקר לה מכל. המאשימה דרשה פיצוי בסכום משמעותי שאולי יהיה בו כדי לכפר במעט על האובדן והכאב העצום.

ב"כ הנאשם הסכים, ברוב הגינותו, כי כל תיק שבו נפטר אדם הוא קשה וגורם לסבל בל יתואר למשפחה. לטענתו, העונש עליו הוסכם נמצא בתוך המתחם והפנה לפסיקה בעניין.

לגבי הפיצוי, הפנה ב"כ הנאשם למספר גזרי דין בהם ניתן פיצוי בסביבות 10,000 ₪, וכן ציין כי מדובר בנאשם שמקבל סיוע בשכירות ממשד הבניין והשיכון, כאשר מדובר בדמי שכירות בסך 3,400 ₪, ובהכנסה כוללת בסך 5,000 ₪.

שמעתי גם את הנאשם אשר הביע חרטה כנה על כך שגרם למותו של אדם.

האמת ניתנת להיאמר, התלבטתי אם לאשר את הסדר הטיעון ולא להטיל מאסר בפועל על הנאשם וזאת בשל הרשלנות הגבוהה שגרמה למותו של המנוח.

כבר נאמר לא אחת, כי הסדרי הטיעון הינם בבחינת "הכרח בל יגונה".

בע"פ 9600/04 משרקי ואח' נ' מ"י, קיבל בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, אשר סטה מהסדר הטיעון, בכך שהטיל על המערערים מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קבע כדלקמן:

"בגזרו את העונש על בית המשפט לבחון את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, והעובדה שהושג הסדר טיעון אין בה כדי לפטור אותו מחובתו זו. אולם, מקום שבו מוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון צריך הסדר זה להוות שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש, וככלל על בית המשפט לקיימו (ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נ"ז(1)577). המקרים בהם יסטה בית המשפט מהסדר טיעון, על פי גישת האיזון שאומצה בעניין פלוני הנ"ל, הם אפוא המקרים החריגים, ובית המשפט יעשה כן מקום ששוכנע כי נפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה. לעומת זאת, העובדה לבדה שהעונש עליו מוסכם איננו העונש שראוי היה להטיל בנסיבות המקרה לפי השקפתו של בית המשפט, אין די בה כדי להביא לסטייה מן ההסדר".

בע"פ 2021/17 בעניין המערער יונה יחיאל מצגר נ' מ"י, (מיום 30.4.17 פורסם בנבו) קיבל בית המשפט העליון את הערעור והפחית את עונש המאסר שגזר בית המשפט המחוזי על הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא באישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמד של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים.

אשר על כן, אני מאשר את הסדר הטיעון בנוגע לעונש המאסר שירוצה בעבודות שירות, וזאת לאחר שהתקבלה חוות דעת מתאימה מטעם הממונה על עבודות שירות.

הנאשם יבצע 9 חודשי עבודות שירות בישיבת הכותל, בכתובת המקובלים 7, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

תחילת ריצוי עבודות השירות 30.8.22.

מפקח האחראי: אשר מויאל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייבבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריגה מכללים אלה, יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 30.8.22 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות יחידת ברקאי סמוך לכלא באר שבע.

אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי למשך שנתיים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה של גרימת מוות ברשלנות ויורשע עליה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים מהיום. מובהר, כי הפסילה חלה גם על נהיגה באופניים חשמליים.

בנסיבות העניין, אינני רואה מקום להוסיף פסילה על תנאי.

למרות שנושא הקנס לא נכלל בהסדר הטיעון, אני מטיל על הנאשם קנס בסך 5,000 ₪ או מאסר תחתיו למשך 21 יום (לכך חשיבות בנושא תשלום הפיצוי).

כאמור, כל סכום פיצוי שייפסק, לא ירפא את הכאב והאובדן של משפחת המנוח, אשר הודיעה לבית המשפט כי בכוונתה להגיש תביעה אזרחית.

אני מחייב את הנאשם לפצות את נפגעת העבירה (אשת המנוח) בסך של 75,000 ₪.

ניתן יהיה לשלם את הקנס והפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תשלח העתק לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.